

Szolnok, 1914. május 19.– Szolnok, 1988. január

Apja kőműves segéd volt. Villanyszerelő és géplakatos képesítését 1931-ben szerezte meg a Tiszavidéki Villamossági Rt.-nél, ugyanebben az évben a Szolnoki Cukorgyárhoz ment dolgozni, ahol 1945-ig előbb napszámosként, majd géplakatosként alkalmazták. 1938-1941-ben a szolnoki fa- és fémipari iskola fémipari szakán esti szakmai tanfolyamot végzett, művezetői képesítést nyert. 1931-ben bekapcsolódott a Vörös Segély munkájába, bevonták az illegális kommunista párt tevékenységébe. 1945-ben lett a Magyar Kommunista Párt tagja, 1947-ben három, majd négy hónapos pártiskolát végzett. 1945-től a megyei főkapitányság politikai osztályának vezetője, 1946. áprilistól a főkapitányság megbízott vezetője volt. Közben egy ideig az MKP Jász-Nagykún megyei pártbizottságnál dolgozott. 1947-ben a rendőrségtől leszerelt és visszament a Szolnoki Cukorgyárba géplakatosnak; 1948-ban megbízták az üzem vezetésével. 1949 elején a Pénzügyminisztériumba helyezték, ahol az Elnöki Főosztály, majd 1949 végén az adófőosztály vezetőjévé nevezték ki. 1950. márciusban miniszterhelyettesé nevezték ki, a PM Bevételi Főosztály és a Pénzügyőrség munkáját irányította. 1956. november 7-étől 1957. január 15-ig, mint kormányösszekötő, Szolnok megyében volt. Átigazolták a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1956-ban szerzett oklevelet a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen. 1957. májusban kinevezték a pénzügyminiszter első helyettesévé. 1957 és 1962 között az MSZMP Központi Revíziós Bizottság tagja. 1967-től 1974-ig a Szolnok Megyei Tanács VB elnökhelyettese, majd nyugdíjazásáig a Szolnok megyei Víz-és Csatornamű Vállalat igazgatója volt.